

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 11.06, 2008 r.

BM-III-051- 449/08/PR

BM-I-0400-118/08

Pani
Krystyna BOCHENEK
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowne Pani! Marszałek

W związku z nadesłanym przez Panią Marszałek oświadczeniem Pana Senatora Czesława Ryszki, złożonym podczas 6 posiedzenia Senatu RP w dniu 6.03.2008 r., przy którym została załączona kopia pisma Pań: Teresy Adamus, Barbary Kowalskiej i Władysławy Adamus podnoszącego zarzuty pod adresem sądów i prokuratur, uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia:

Prokuratura Rejonowa w Radomsku i Sąd Rejonowy w Radomsku przeprowadziły z udziałem Teresy Adamus, Barbary Kowalskiej i Władysławy Adamus szereg postępowań, za sygnaturami:

- Ds. 2607/94, z zawiadomienia Teresy Adamus złożonego 6.12.1994 r. dotyczącego gróźb karalnych wypowiedzianych pod jej adresem przez Stanisława Forysia i Krzysztofa Szadkowskiego w Klizinie gm. Kodrąb oraz pobicia jej, zakończone skierowaniem w dniu 27.04.1995 r. do Sądu Rejonowego w Radomsku aktu oskarżenia przeciwko Stanisławowi Forysiowi.

Ww- Sąd wyrokiem z dnia 22.06.1995 r. sygn. II K 229/95 uznał Stanisława Forysia za winnego popełnienia czynów z art. 159 kk w zw. z art. 156 § 1 kk i art. 10 § 2 kk oraz z art.166 kk i wymierzył mu łączną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego, a także wymierzył grzywnę w wysokości 1 tysiąca złotych. Nadto Sąd na mocy art. 59a

pkt 1 i 2 kk orzekł dwie nawiązki po 50 złotych na rzecz Komitetu Budowy Szpitala Miejskiego w Radomsku oraz zasądził na rzecz Teresy Adamus zadośćuczynienie w wysokości 2 tysiące złotych.

Sąd Wojewódzki w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 10.10.1995 r. w sprawie IV Kr 377/95 zmienił zaskarżone orzeczenie sądu I instancji w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie w przedmiocie zadośćuczynienia pozostawiając powództwo cywilne bez rozpoznania i utrzymał w mocy pozostałą część wyroku.

Następnie sprawa była rozpoznana przez Sąd Najwyższy na skutek kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 2.12.1997r. w sprawie KKN 111/97 oddalił kasację, obciążając jej kosztami skazanego Stanisława Forysia,

- **Ds 694/95**, materiały wyłączone ze sprawy Ds 2607/94 dotyczyły nieletniego współsprawcy pobicia Teresy Adamus - Krzysztofa Szadkowskiego.

W dniu 6.04.1995 r. Prokuratura Rejonowa w Radomsku przekazała te materiały do Sądu Rejonowego - III Wydział Rodzinny i Nieletnich w Radomsku.

- **Ds 543/96**, z zawiadomienia Teresy Adamus dotyczącego gróźb wypowiedzianych pod jej adresem przez Stanisława Forysia w miejscowości Klizin, gm. Kodrąb, zakończone skierowaniem w dniu 31.07.1996 r. do Sądu Rejonowego w Radomsku przeciwko Stanisławowi Forysiowi aktu oskarżenia o czyn z art. 166 d.kk w związku z art. 58 d.kk.

Nakazem karnym z 16.08.1996 r. w sprawie **II K 516/96** Sąd Rejonowy uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego przestępstwa i skazał go na karę grzywny w kwocie 600 złotych. Stanisław Forys wniósł sprzeciw od nakazu i po rozpoznaniu sprawy za sygn. **II K 567/96** Sąd w dniu 7.08.1997 r. wydał wyrok orzekając wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 550 złotych. Wyrok ten uprawomocnił się w I instancji.

- **Ds 1536/96**, z zawiadomienia Władysławy Adamus złożonego 23.08.1996 r. dotyczącego gróźb karalnych wypowiedzianych przez Stanisława Forysia w miejscowości Klizin, gm. Kodrąb, zakończone skierowaniem do Sądu

Rejonowego w Radomsku przeciwko Stanisławowi Forysiowi aktu oskarżenia o czyn z art. 166 d.kk w zw z art. 58 d.kk.

Wyrokiem z dnia 30.01.1997 r., sygn. **II K 831/96** Sąd Rejonowy skazał Stanisława Forysia na karę 550 złotych grzywny. Od tego orzeczenia złożył apelację obrońca oskarżonego. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 3.06.1997 r. w sprawie IV Ka 98/97 utrzymał w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie.

- **Ds 785/97** - z zawiadomienia Władysławy Adamus, złożonego 2.04.1997 r., dotyczącego gróźb karalnych wypowiedzianych pod jej adresem przez Stanisława Forysia w miejscowości Klizin, gm. Kodrąb, zakończone skierowaniem w dniu 28.08.1997 r. do Sądu Rejonowego w Radomsku aktu oskarżenia przeciwko Stanisławowi Forysiowi, o czyn z art. 166 d.kk w zw z art. 58 d.kk.

W dniu 3.10.1997 r. Sąd Rejonowy w sprawie sygn. **II K 563/97** skazał Stanisława Forysia nakazem karnym na karę 600 złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia na 2 miesiące pozbawienia wolności. Nakaz uprawomocnił się, gdyż nie toczyło się w tej sprawie dalsze postępowanie odwoławcze.

- **Ds 135/98** - z zawiadomienia Barbary Kowalskiej złożonego 29.12.1997 r., dotyczącego gróźb karalnych wypowiedzianych przez Stanisława Forysia i Jadwigę Foryś wobec w/w Barbary Kowalskiej i Teresy Adamus na sali rozpraw Sądu Rejonowego w Radomsku w dniu 8.12.1997 r., zakończone skierowaniem 31.03.1998 r. do Sądu Rejonowego w Radomsku przeciwko Stanisławowi Forysiowi i Jadwidze Foryś aktu oskarżenia o czyn z art. 253 d.kk.

Wyrokiem z dnia 31.03.1999 r. sygn. **II K 260/98** Sąd uznał oskarżonych za winnych popełnienia czynu z art. 245 kk, przy czym w stosunku do Stanisława Forysia przyjął, że dopuścił się go w warunkach z art. 31 § 2 kk (poczytalność ograniczona) i wymierzył Stanisławowi Forysiowi karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną w kwocie 10 złotych, a Jadwidze Foryś w kwocie 10 stawek dziennych po 10 złotych oraz zwolnił oskarżonych od uiszczenia kosztów procesu.

Wyrok ten zaskarżyły oskarżycielki posiłkowe Teresa Adamus i Barbara Kowalska. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 25.05.1999 r. za sygn. IV Ka 180/99 utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

- **Ds 316/99**, z zawiadomienia Teresy Adamus dotyczącego gróźb karalnych wypowiedzianych pod jej adresem przez Stanisława Forysia w latach 1997 - 1998 w Klizinie, gm. Kodrąb, zakończone skierowaniem w dniu 16.07.1999 r. do Sądu Rejonowego w Radomsku aktu oskarżenia przeciwko Stanisławowi Forysiowi i Jadwidze Forys o popełnienie przestępstw z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw z. art. 31 § 2 kk.

W sprawie sygn. **II K 435/99** w dniu 11.05.2000 r. Sąd uniewinnił oskarżonych od zarzucanego czynu. Na skutek apelacji Prokuratora Rejonowego w Radomsku, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 17.10.2000 r. w sprawie IV Ka 391/00 uchylił zaskarżone rozstrzygnięcie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radomsku.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Radomsku w sprawie **II K 745/00** wyrokiem z dnia 8.05.2001r. uznał oskarżonych winnych popełnienia zarzucanego im czynu i skazał Stanisława Forysia na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, a Jadwigę Forys na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z tym, że wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił ustalając okres próby na 2 lata i oddał w tym czasie oskarżonych pod dozór kuratora sądowego.

Wyrok został zaskarżony przez obrońców oskarżonych. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 2.10.2001 r. w sprawie IV Ka 366/01 utrzymał go w mocy.

- **Ds 2024/99 - (Dsn 63/00)**, z zawiadomienia Teresy Adamus dotyczącego gróźb karalnych wypowiedzianych przez Stanisława Forysia w okresie od czerwca 1999 r. do 10 września 1999 r. w Klizinie, gm. Kodrąb. W dniu 17.09.1999 r. Komisariat Policji w Kodrębie wszczął w tej sprawie dochodzenie, w przebiegu którego przedstawiono zarzuty popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 kk Stanisławowi Forysiowi, Jadwidze Forys i Krzysztofowi Szadkowskiemu.

W dniu 5.01.2000 r. Prokuratura Rejonowa w Radomsku wydała postanowienie o częściowym umorzeniu dochodzenia w zakresie dotyczącym Jadwigi Foryś i Krzysztofa Szadkowskiego, podejrzanych o to, że w dniu 26.07.1999 r. w Klizinie, gm. Kodrąb grozili Teresie Adamus i Barbarze Kowalskiej pozbawieniem życia, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw z art. 12 kk., z uwagi na niepoczytalność ww. podejrzanych (art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw z art. 31 § 1 kk).

Na postanowienie o częściowym umorzeniu dochodzenia zażalenie złożyły pokrzywdzone Barbara Kowalska i Teresa Adamus. Ostatecznie Sąd Rejonowy w Radomsku postanowieniem z dnia 22.03.2000 r., sygn. **II Ko₁ 15/00** zażalenia w/w nie uwzględnił i zaskarżone postanowienie o częściowym umorzeniu dochodzenia sygn. Ds 2024/99, utrzymał w mocy.

W ramach tego samego postępowania sygn. Ds 2024/99, w dniu 31.03.2000 r. Prokuratura Rejonowa w Radomsku skierowała do Sądu Rejonowego w Radomsku akt oskarżenia przeciwko Stanisławowi Forysiowi, oskarżając go o to, że na początku czerwca 1999 r., w dniu 26 lipca 1999 r., na początku sierpnia 1999 r., w dniu 9 września 1999 r. oraz w dniu 10 września 1999 r. w Klizinie, gm. Kodrąb groził Teresie Adamus i Barbarze Kowalskiej pozbawieniem życia i spaleniem zabudowań, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach ograniczonej poczytalności i w warunkach przestępstwa ciągłego, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw z art. 12 kk i w zw z art. 31 § 2 kk.

Ww. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 7.12.2000 r. **II K 216/00** postępowanie umorzył na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 kpk wobec znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Radomsku i oskarżycielek posiłkowych Teresy Adamus i Barbary Kowalskiej Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie IV Ka 99/01 wyrokiem z dnia 9.03.2001 r. uchylił zaskarżone rozstrzygnięcie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy w Radomsku (sygn. **II K 567/01**) wyrokiem z dnia 12.06.2002 r. uznał oskarżonego Stanisława Forysia winnym zarzucanego mu czynu i na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art.12 kk

w zw. z art. 31 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 i oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego oraz orzekł karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda.

W wyniku apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego - Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie IV Ka 487/02 wyrokiem z dnia 13.12.2002 r. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że wyeliminował z kwalifikacji czynu art. 31 § 2 kk, utrzymując w mocy wyrok w pozostałej części.

- **Ds 2069/99**, z zawiadomienia Jadwigi Forys, złożonego w dniu 27 września 1999 r., dotyczącego nieporozumień sąsiedzkich z Teresą Adamus, Barbarą Kowalską i Władysławą Adamus.

W sprawie przeprowadzono czynności sprawdzające, które zakończono wydaniem w dniu 26 października 1999 r. postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia. Postanowienie to uprawomocniło się.

- **Ds 4165/03 - (wcześniejsza sygnatura Ds 3250/03)** - w sprawie tej początkowo prowadzono za nr Ds 3250/03 czynności sprawdzające dotyczące gróźb karalnych, kierowanych przez Stanisława Forysia w stosunku do Teresy Adamus i Barbary Kowalskiej w miejscowości Klizin, gm. Kodrąb (art. 190 § 1 kk).

Postępowanie sprawdzające zakończyło się wydaniem postanowienia z dnia 17.11.2003 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk. Na postanowienie to zażalenia złożyły Teresa Adamus i Barbara Kowalska.

Prokurator, po zapoznaniu się z treścią zażaleń pokrzywdzonych, uwzględnił je i polecił wszcząć w przedmiotowej sprawie dochodzenie. Wszczęto je w Komisariacie Policji w Kobielach Wielkich dnia 5.12.2003 r. o czyn z art. 190 § 1 kk, a sprawa otrzymała kolejną sygnaturę Ds 4165/03.

W dniu 17.02.2004 r., z uwagi na zachodzące wątpliwości, co do poczytalności Stanisława Forysia, prokurator wszczął w przedmiotowej sprawie śledztwo. Po jego przeprowadzeniu, w dniu 19.03.2004 r. Prokuratura Rejonowa

w Radomsku skierowała do Sądu Rejonowego w Radomsku akt oskarżenia przeciwko Stanisławowi Forysiowi o czyn z art. 190 § 1 kk w zw z art. 12 kk i art. 31 § 2 kk.

W sprawie **II K 98/04** Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 24.09.2004 r. uznał oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu i wymierzył karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przyjmując wysokości jednej stawki na 10 złotych.

Na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i Prokuratora Rejonowego w Radomsku, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie **IV Ka 772/04** w dniu 25.01.2005 r. utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

- **Ds 341/05 - (Dsn 90/05)**, z zawiadomienia Teresy Adamus dotyczącego gróźb pozbawienia jej życia wypowiedzianych przez Stanisława Forysia w miejscowości Klizin, gm. Kodrąb w okresie czasu od 29 listopada 2004 r. do 6 stycznia 2005 r. oraz uszkodzenia ciała, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk, zakończone postanowieniem z dnia 31.01.2005 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (art. 17 § 1 pkt 1 kpk).

Na ww. postanowienie zażalenie wniosła pokrzywdzona Teresa Adamus. Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim nie przychyliła się do tego środka odwoławczego i przekazała sprawę do Sądu Rejonowego w Radomsku, który postanowieniem z dnia 5.05.2005 r., sygn. **II Kp 49/05** decyzję Prokuratury utrzymał w mocy.

- **Ds 880/05 (Dsn 392/05)**, z zawiadomienia Teresy Adamus dotyczącego uszkodzenia jej ciała w postaci złamania lewej ręki w dniu 28.10.2002 r. w miejscowości Klizin, gm. Kodrąb, tj. o czyn z art. 157 § 1 kk, zakończone postanowieniem z dnia 30.06.2005 r. o umorzeniu dochodzenia wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 kpk). W szczególności podstawą umorzenia postępowania było nie wykazanie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem się Stanisława Forysia a skutkiem w postaci złamania ręki u Teresy Adamus. Pokrzywdzona Teresa

Adamus utrzymywała bowiem, że do uszkodzenia ciała doszło w dniu 28.10.2002 r., kiedy to Stanisław Forys gonił ją, zaś ona w trakcie ucieczki przewróciła się.

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia zostało zaskarżone przez Teresę Adamus. Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim nie przychyliła się do złożonego zażalenia i akta sprawy za nr Dsn 392/05, przekazała do Sądu Rejonowego Radomsku.

Sąd Rejonowy w Radomsku postanowieniem z dnia 31.08.2005 r., sygn. **II Kp 231/05** nie uwzględnił wywiedzionego środka odwoławczego i zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej w Radomsku utrzymał w mocy.

- **Ds 1268/05 - (wcześniejsza sygnatura Ds 2781/04) - Dsn 1/05**, dotyczące gróźb karalnych wypowiedzianych wobec Teresy Adamus i Barbary Kowalskiej w miejscowości Klizin, gm. Kodrąb przez Stanisława Forysia, Jadwigę Forys i Krzysztofa Szadkowskiego, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk.

Dnia 6.10.2004 r. Komisariat Policji w Kobielach Wielkich wszczął w niniejszej sprawie postępowanie przygotowawcze w formie dochodzenia, zakończone postanowieniem z 13.12.2004 r. o umorzeniu – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (art. 17 § 1 pkt 1 kpk).

Postanowienie to zostało zaskarżone przez Teresę Adamus i Barbarę Kowalską. Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim za nr Dsn 1/05 nie przychyliła się do wniesionego zażalenia i przekazała je do Sądu Rejonowego w Radomsku, który postanowieniem z dnia 1.04.2005 r., sygn. **II Kp 15/05** uchylił zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej w Radomsku i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Dochodzenie w przedmiotowej sprawie prowadzono za nr **Ds 1268/05** i w jego trakcie realizowane były zalecenia Sądu Rejonowego w Radomsku dotyczące wglądu do akt innego postępowania sygn. **II K 98/04**, rozważenia możliwości postawienia zarzutów Krzysztofowi Szadkowskiemu i Jadwidze Forys o współudział w czynach wyczerpujących znamiona art. 190 § 1 kk,

przeanalizowania zasadności wniesienia aktu oskarżenia bądź wystąpienia w sprawie przesłanek określonych w art. 17 § 1 pkt 3 kpk.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego, zgodnie z zaleceniami Sądu, postanowieniem z dnia 30 czerwca 2005 r., sygn. Ds 1268/05 prokurator zdecydował o umorzeniu postępowania przygotowawczego - wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 kpk).

Na postanowienie to zażalenie złożyły pokrzywdzone Teresa Adamus i Barbara Kowalska.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim ponownie nie przychyliła się do złożonego zażalenia, pouczając jednocześnie pokrzywdzone Teresę Adamus i Barbarę Kowalską, że zgodnie z treścią art. 330 § 2 kpk mogą w terminie 1 miesiąca wnieść do Sądu akt oskarżenia określony w art. 55 § 1 kpk.

W dniu 9.09.2005 r. Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Radomsku zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w Radomsku z prośbą o nadesłanie akt sprawy sygn. Ds 1268/05 dotyczącej T. Adamus i B. Kowalskiej do sprawy sygn. II Kp 253/05, w związku z potrzebą wyznaczenia pełnomocnika z urzędu, z uwagi na wniesienie przez Teresę Adamus subsydiarnego aktu oskarżenia - w trybie art. 55 § 1 kpk. Akta sprawy sygn. Ds 1268/05 zostały przekazane przez Prokuraturę Rejonową w Radomsku do Sądu Rejonowego w Radomsku w dniu 9.09.2005 r.

W dniu 7.11.2006 r. Prokurator Rejonowy w Radomsku został poinformowany przez Prezesa Sądu Rejonowego w Radomsku o zaginięciu przekazanych akt sprawy sygn. Ds 1268/05 w niewyjaśnionych okolicznościach.

W tej sytuacji, Prokuratura Rejonowa w Radomsku wydała w dniu 11.01.2007 r. postanowienie o odtworzeniu akt sprawy sygn. Ds 1268/05 i jednocześnie w dniu 5.01.2007 r. wszczęła śledztwo sygn. Ds 74/07 w sprawie dotyczącej zaistniałego w okresie pomiędzy 9.09.2005 r. a 6.11.2006 r. ewentualnego przestępczego usunięcia z pomieszczeń administracyjnych Sądu Rejonowego w Radomsku - II Wydział Karny akt głównych o sygn. Ds 1268/05 Prokuratury Rejonowej w Radomsku oraz ewentualnego

niedopełnienia przez urzędników tegoż Sądu obowiązku właściwego nadzoru nad dokumentacją procesową, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zbiegu z art. 276 kk i art. 11 § 2 kk.

Następnie Prokuratura Rejonowa w Radomsku zwróciła się do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim z wnioskiem o przekazanie śledztwa sygn. Ds 74/07 do dalszego prowadzenia innej równorzędnej jednostce Prokuratury.

Zarządzeniem Prokuratora Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23.01.2007 r. sygn. I Dsn 12/07, do dalszego prowadzenia śledztwa sygn. Ds 74/07 wyznaczono Prokuraturę Rejonową w Bełchatowie. Tam sprawa została oznaczona sygn. **Ds 320/07 - (Dsn 12/07)** i postanowieniem z dnia 25 maja 2007 r. śledztwo umorzono na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk oraz art. 322 § 1 kpk – wobec braku znamion czynu zabronionego i wobec niewykrycia sprawcy.

W związku z zaskarżeniem postanowienia przez pokrzywdzone - Teresę Adamus i Barbarę Kowalską akta zostały przekazane do Sądu Rejonowego w Bełchatowie celem rozpoznania środka odwoławczego. Do chwili obecnej zażalenie nie zostało rozpoznane.

- **Ds. 1502/05 - (Dsn 292/05)** – z zawiadomienia Barbary Kowalskiej dotyczącego zniszczenia płyty nagrobkowej pionowej na grobie mieszczącym się na cmentarzu w Kodrębie, w okresie od 6.01.2005 r. do 1.04.2005 r. wartości 400 złotych na szkodę Barbary Kowalskiej, Władysławy Adamus i Teresy Adamus, tj. o czyn z art. 288 § 1 kk.

W dniu 16.05.2005 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w Radomsku zatwierdził wydane w tej sprawie postanowienie Komisariatu Policji w Kobielach Wielkich o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw (przed wydaniem postanowienia o jego wszczęciu) – z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa (art. 325f § 1 kpk).

Na powyższe postanowienie zażalenia złożyły pokrzywdzone Teresa Adamus i Barbara Kowalska. Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim nie przychyliła się do wniesionego środka odwoławczego i przekazała sprawę do Sądu Rejonowego w Radomsku, który postanowieniem z dnia 20.07.2005 r., sygn. II Kp 194/05 nie uwzględnił wniesionego środka odwoławczego i zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej w Radomsku utrzymał w mocy.

- Ds 3666/06 - (Dsn 230/07), z zawiadomienia Teresy Adamus, złożonego do protokołu w dniu 2.01.2007 r., dotyczącego usunięcia opinii lekarskiej z dnia 8.01.2001 r. z akt sprawy sądowej Sądu Rejonowego w Radomsku, sygn. II K 745/00 i protokołu z rozprawy głównej w sprawie sygn. II K 567/01 z dnia 7.12.2000 r. zawierającego opinię lekarską biegłego - lek. med. Jacka Gzika, zakończone postanowieniem z dnia 20.02.2007 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia – wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono (art. 17 § 1 pkt 1 kpk). Na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia zażalenia wniosły Teresa Adamus i Barbara Kowalska.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim nie przychyliła się do złożonego środka odwoławczego uznając poczynione przez Prokuraturę Rejonową w Radomsku ustalenia, z których wynikało, że akta postępowań sądowych sygn. II K 745/00 i II K 507/01 były zszyte, ich karty kolejno ponumerowane i w aktach tych znajdowały się wszystkie opinie poszczególnych biegłych. Natomiast w aktach sprawy sygn. II K 567/01 na kartach od 207 do 210 znajdował się protokół rozprawy sądowej z dnia 7.12.2006 r., który zawierał zeznania biegłego lekarza Jacka Gzika, a których kserokopie załączono do akt niniejszego postępowania.

Po przekazaniu zażalenia wraz z aktami sprawy do Sądu postanowieniem z dnia 9.10.2005 r., sygn. II Kp 255/07 Sąd Rejonowy w Radomsku utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej w Radomsku.

Ww. Sąd Rejonowy rozpoznawał także za sygn **II K 343/05** akt oskarżenia Teresy Adamus i Barbary Kowalskiej wniesiony w trybie art. 55 § 1 i 2 kpk, zarzucający Krzysztofowi Szatkowskiemu, Stanisławowi Forysiowi i Jadwidze Foryś popełnienie czynów z art. 190 § 1 kk, i 157 § 1 kk.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 20.11.2006 r. umorzył postępowanie karne wobec Stanisława Forysia i częściowo wobec Krzysztofa Szatkowskiego (co do jednego z zarzucanych czynów) oraz uniewinnił od zarzucanego czynu oskarżoną Jadwigę Foryś. Ponadto uznał winnym Krzysztofa Szatkowskiego popełnienia czynów z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, przyjmując, że czynów tych dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność jego zrozumienia i pokierowania swoim postępowaniem, działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu tj. w warunkach art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, art. 60 § 7 kk art. 49 kk i art. 91 § 1 kk odstąpił od wymierzenia mu kary zobowiązując do wpłaty kwoty 300 złotych na rzecz Radomszczańskiego Klubu Amazonek z siedzibą w Radomsku.

Na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej Teresy Adamus oraz oskarżycielek Teresy Adamus i Barbary Kowalskiej, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie IV Ka 88/07 wyrokiem z dnia 24.07.2007 r. uchylił zaskarżone orzeczenie w stosunku do oskarżonego Krzysztofa Szatkowskiego w części dotyczącej czynów opisanych w pkt. I, III i IV aktu oskarżenia i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radomsku, zaś w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Powyższe akta były przekazane do Biura Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej w celu zbadania sprawy pod kątem wniesienia kasacji od prawomocnej części wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24.07.2007 r. w sprawie IV Ka 88/07, o które to działania zwróciły się z prośbą do Prokuratora Generalnego oskarżycielki posiłkowe: Teresa Adamus i Barbara Kowalska

W piśmie z dnia 16.01.2008 r. nr PR V 861 – 2193/06, skierowanym do skarżących, poinformowano, że w badanej sprawie nie stwierdzono uchybień wymienionych w art.439 kpk lub innego rażącego naruszenia prawa, mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a które zgodnie z art. 523 § 1 kpk uzasadniałyby wniesienie kasacji przez Prokuratora Generalnego.

Akta zostały zwrócone do Sądu Rejonowego w Radomsku w dniu 23.01.2008 r.

Obecnie sprawa została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Radomsku pod sygn. II K 399/07 i wyznaczono termin rozprawy na dzień 29 kwietnia 2008 r.

Nadto uprzejmie informuję, że zasądzone w stosunku do Stanisława Forysia grzywny, wbrew twierdzeniom skarżących, zostały uiszczone, a jedynie w sprawach o sygn. II K 567/01 i II K 98/04 spłata części grzywny została umorzona z uwagi na trudną sytuację materialną skazanego, uniemożliwiająca ściąganie jej w całości. Natomiast skazanemu Stanisławowi Forysiowi nie zarządzono wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności ze względu na jego zły stan zdrowia.

Każdy zaś wyrok skazujący Stanisława Forysia był przekazywany do Krajowego Rejestru Karnego, celem dokonania stosownych adnotacji. Wymienione wyżej postępowania sądowe, z wyjątkiem sprawy sygn. II K 399/07, są prawomocnie zakończone, zwykle wyrokami sądów II instancji, po rozpoznaniu środka zaskarżenia.

Charakter i zakres nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad działalnością sądów nie pozwala na podejmowanie na rzecz strony postępowania czynności procesowych, które prowadziłyby do zmiany wydanych przez sądy orzeczeń. W każdej sprawie rozstrzyganej przez sąd I instancji nadzór judykacyjny sprawuje sąd wyższej instancji, w przypadku złożenia skutecznego środka odwoławczego.

Panie Teresa Adamus i Barbara Kowalska otrzymały w piśmie z dnia 24.09.2007 r. nr BM-III-051-6654/ 2007/R Wydziału Skarg i Wniosków Biura Ministra szczegółowe informacje o przesłankach do wniesienia

nadzwyczajnych środków zaskarżenia, które jedynie mogą spowodować wzruszenie prawomocnego orzeczenia.

Jednocześnie pragnę nadmienić, że Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim dokonała analizy postępowań karnych przeprowadzonych w Prokuraturze Rejonowej w Radomsku i w Prokuraturze Rejonowej w Bełchatowie w latach 1994 - 2007, w sprawach dotyczących Teresy Adamus, Władysławy Adamus, Barbary Kowalskiej, Stanisława Forysia, Jadwigi Forys i Krzysztofa Szadkowskiego, która wykazała, że sprawy te mają podłoże w głębokim i zadawnionym konflikcie sąsiedzkim stron. We wszystkich zbadanych postępowaniach Stanisław Forys jest osobą inicjującą konfliktowe sytuacje, które w efekcie doprowadzają do popełnienia przez niego przestępstw, najczęściej z art. 190 kk. Kilkakrotnie Stanisław Forys odpowiadał karnie w warunkach ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania postępowaniem. Faktem jest, że pomimo wielu wyroków skazujących Stanisław Forys nie zmienił swojego zachowania wobec Władysławy Adamus i przy każdej nadarzającej się okazji odgrażał się jej i Teresie Adamus grożąc pozbawieniem życia i spaleniem zabudowań pokrzywdzonych.

Można zatem zaryzykować stwierdzenie, iż prawomocne wyroki sądowe nie odniosły w stosunku do Stanisława Forysia znaczącego, prewencyjnego efektu i nie zdołały powstrzymać go przed kolejnymi aktami odgrażania się Teresie Adamus i Władysławie Adamus.

Oceniając zaś działania Prokuratury Rejonowej w Radomsku, podejmowane w omówionych wyżej sprawach uznano, iż charakteryzowały się one każdorazową reakcją na składane zawiadomienia i niezwłocznym wdrażaniem postępowań przygotowawczych. W wielu przypadkach postępowania te kończyły się wniesieniem aktu oskarżenia przeciwko Stanisławowi Forysiowi, a także późniejszymi środkami odwoławczymi, kierowanymi przez prokuratorów w uzasadnionych przypadkach. Prokuratorzy kierowali się interesem pokrzywdzonych i potrzebą osiągnięcia prewencyjnych celów kary orzekanej wobec Stanisława Forysia.

Nadto Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim aktualnie podejmuje wobec Stanisława Forysia prokuratorskie działania pozakarne o charakterze cywilno-prawnym zmierzające do ewentualnego skierowania go na przymusowe leczenie odwykowe.

Z powierzeniem

**ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO**

Marek Staszak